

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt nullus dubitare debeat ea esse inuisibilia, quæ Deo inuisibilia. lxxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

dit: essentialiter autē viuere, neq; per vitiū, neq; per sup-
plīciū amittit. A qualitate enim viuēdi deficit, sed omni modū
subsistēdi interitū nec moriēs sentit. Vt ergo breuiter dixē-
rim, & immortaliter mortalis est, & mortaliter immortalis.

*Quod corporeus sit ignis gehennæ, & non indigeat
alia materia, nisi reproborum cruciatu.*

Caput LXXXII.

Miro valde modo, paucis verbis expressus est ignis ge-
hennæ. Ignis nanque corporeus, vt esse valeat ignis
corporeis indiget fomentis. Qui cū necesse est vt serue-
tur, per congesta ligna proculdubio nutritur, nec valet nisi
succensus esse, & nisi refotus subsistere. At contrā gehennæ
ignis cū sit corporeus, & in se missos reprobos corporali-
ter exurat, nec studio humano succenditur, nec lingnis nu-
tritur: sed creatus semel durat inextinguibilis, & succen-
sione non indiget, & ardore non caret. Bene ergo de hoc
iniquo dicitur: Deuorabit eum ignis qui non succenditur:
Quia omnipotentis iustitia futurorum præscia, ab ipsa mū-
di origine gehennæ ignem creauit: qui in pœna reprobo-
rum esse semel incipiet, sed ardorem suum etiam sine lignis
nunquam finiet. Sciendum verò est, quòd omnes reprobi,
quia & in anima simul & carne peccauerunt, illic in anima
& carne pariter cruciantur.

*Cur anima in corpore manens, & egrediens videri
non possit.* LXXXIII.

Quid mirum Petre, si egredientem animam non vidi-
sti, quam & manentem in corpore non vides? Nun-
quid nam modo cū mecum loqueris, quia videre in me non
uales animam meam, idcirco me esse exanimem credis? Na-
tura quippe animæ inuisibilis est, atque ita ex corpore inui-
sibiliter egreditur sicut in corpore inuisibiliter manet. Pe-
trus: Sed vitā animæ in corpore manētis, pensare possū ex
ipsis motibus corporis: quia nisi corpori anima adesset, eius-
dem mēbra corporis moueri non possent. Vitā verò animæ
post carnē in quibus motibus operibus sit nō video:
vt ex rebus visibilibus esse colligam, quòd videre nō possū.

*Vt nullus dubitare debeat, ea esse inuisibilia, quæ Deo in-
uisibili subministrant.* Cap. LXXXIII.

Sicut vis animæ viuificat & mouet corpus, sic vis diuina
Simpler quæ creauit omnia. Et alia inspirando viuificat, *Ex dialo. Greg.*

*Grego. in
suis mora
lib^o dicit.*

aliis verò tribuit vt viuant, aliis hoc solummodo præstat vt sint. Quia verum esse non dubitas, creantem, & regentem, implentem, & circumplectentem, transcendentem, & sustinentem, in circumscriptum, atque inuisibilem Deum: ita dubitare non debes, hunc inuisibilia obsequia habere. Debent quippe ea quæ ministrat ad eius similitudinem tendere cui ministrant, vt quæ inuisibili seruiunt, esse inuisibilia non dubitentur. Hæc autem quæ esse credimus, nisi sanctos angelos, & spiritus iustorum? Sicut ergo motum considerans corporis, vitam animæ in corpore manentis perpendis animo: ita vitam animæ exeuntis à corpore perpendere debes à summo: quia potest inuisibiliter viuere, quam oportet in obsequio inuisibilis manere. Petrus. Rectè totum dicitur: sed mēs refugit credere, quod corporeis oculis nō valet videre.

Quod nulla visibilia videri vel cognosci possunt nisi per inuisibilia. Cap. LXXXV.

Ex dialogo Greg.

Cum Paulus dicat: est enim fides sperandarum substantiarum rerum argumentum non apparentium: hoc veraciter dicitur credi, quod nō valet videri. Nam credi iam non potest, quod videri potest. Vt tamen te breuiter reducam ad te: nulla visibilia nisi per inuisibilia videntur. Ecce enim cuncta corporea oculus tui corporis aspicit, nec tamen ipse corporeus oculus aliquid videret corporeum, nisi hunc res incorporea ad videndum acueret. Nam tolle mentem quæ non videtur, & in cassum patet oculus qui videbat. Subtrahere animam corpori, remanent proculdubio oculi in corpore aperti. Si igitur per se videbant, cur discedente anima nil vident? Hinc ergo intellige: quia ipsa quoque visibilia, non nisi per inuisibilia videntur. Ponamus quoque ante oculos mentis, domum ædificare, immensas moles leuare, pendere magnas in machinis columnas: quis quereret hoc opus operatur? Corpus visibile quod illas moles manibus trahit: an inuisibilis anima quæ viuificat corpus? Tolle enim quod non videtur in corpore: & mox in mobilia remanent cuncta quæ moueri videbantur visibilia corpora metallorum. Qua in re pensandum est, quia in hoc quoque mundo visibili, nihil nisi per creaturam inuisibilem disponi potest. Nam sicut omnipotens Deus aspirando vel implendo ea quæ ratione subsistunt, vt viuificat & mouet inuisibilia: ita ipsa quoque inuisibilia, implendo mouet atque sensum viu-